

Der er en tæt sammenhæng mellem antallet af sager og kvaliteten af det sociale arbejde. Derfor skal der lovgivningsmæssigt fastsættes rammer for, hvor mange sager den enkelte sagsbehandler kan have på de enkelte sagsområder. Rammerne skal være forpligtende for kommunerne, men de skal ikke regulere sagstallet i detaljer. På den måde kan man sikre, at de enkelte forvaltninger normeres således, at det er muligt at leve op til de administrative og faglige krav. Dansk Socialrådgiverforening har en række bud på sådanne måltal. F.eks. bør en børnesagsbehandler maksimalt have 35 familier med maksimalt to børn med aktive sager.

Videncenter for ungdomskriminalitet

Ifølge Børnerådet mangler der dansk forskning om ungdomskriminalitet (jf. »For ung til at være kriminel«, debatoplæg, Børnerådet, januar 2006). Det er SF og Socialdemokratiets opfattelse, at bekæmpelsen af ungdomskriminalitet er meget vigtig, da det ofte er i barndommen eller ungdomslivet, en kriminel løbebane grundlægges. Der er derfor behov for en systematisk opsamling af viden om, hvilke tiltag der virker bedst over for de forskellige former for ungdomskriminalitet. SF og Socialdemokratiet foreslår på den baggrund, at der etableres et nationalt videncenter for ungdomskriminalitet.

Forslag til styrkelse af indsatsen over for unge ofre

I Sverige har man i et stykke tid haft et støtte-tilbud for børn og unge, der bliver udsat for en forbrydelse. Tilbuddet, et støttecenter, er etableret på baggrund af forskning, der fortæller, at unge gerningsmænd selv har været ofre. Det er derfor vigtigt, hvis vi skal undgå at producere fremtidige gerningsmænd, at børn får bearbejdet en grim oplevelse som f.eks. at blive overfaldet i skolegården, eller at en gruppe store drenge har stjålet ens mobiltelefon. Dette tilbud skal også omfatte de sager, hvor et barn måske ikke vil fortælle, hvem der har gjort noget, men har brug for at læsse af og bearbejde en oplevelse.

Anonym rådgivning

Nogle forældre er meget usikre på, hvordan de skal tackle deres børn eller unge, som udviser tegn på at være udsatte. Der er behov for, at de kan drøfte sagen med fagfolk, uden at det nødvendigvis fører til en social sag. Det er vigtigt, at

der kan opbygges en tillidsfuld dialog omkring den unge. Der bør derfor etableres en anonym rådgivning, hvor forældrene kan henvende sig - uden registrering - direkte fra gaden, når motivationen eller problemerne er der. Der skal sidde de relevante fagfolk, der skal til, for at der kan startes en sag, hvis forældrene er klar til det.

Ungdomsråd

De unge er dem, der bedst ved, hvad der rører sig i ungdomslivet. Det er således vigtigt, at politiet har en god kontakt til de unge og hele tiden er på forkant med udviklingen i de unges liv, f.eks. med hensyn til nye rusmidler. Derfor bør vi i Danmark etablere ungdomsråd efter svensk forbillede. Her skal et repræsentativt udsnit af unge lokalt sammen med politiet diskutere nye trends og kriminalitetsrisici. Politiet kan på den måde hele tiden være på forkant med udviklingen i ungdomslivet.

Bedre resocialisering

Indespærring i sig selv gør ikke en kriminel til en bedre person. Derfor skal fængsel nytænkes: Ud med meningsløst dippetarbejde og opbevaring og ind med behandling, kurser, uddannelse og kvalificerende beskæftigelse. Løsladelserne skal være bedre. Målet er færre gengangere og dermed færre nye ofre.

Grundig udredning

Alt for mange indsatte har problemer af forskellig art (jf. »For ung til at være kriminel«, debatoplæg, Børnerådet, januar 2006). Det blokerer for, at de kommer ud af deres kriminelle løbebane. De indsatte skal derfor ved indsættelse eller ved første varetægtsfængsling udredes omkring deres sociale, fysiske, psykiske og uddannelsesmæssige forhold.

Udredningen skal bruges til at tilpasse de uddannelses- eller behandlingstiltag, som fængslet kan tilbyde den enkelte.

Alle indsatte skal deltage i aktiviteter, der forbedrer deres livssituation socialt, uddannelsesmæssigt, psykologisk og fysiologisk. De indsatte skal være forpligtede til at deltage i disse tilbud, og det skal være en betingelse for prøveløsladelse. Det kræver samtidig, at fængsler og sikrede institutioner får flere ressourcer i form af både relevant fagpersonale og tidssvarende faciliteter, så det reelt er muligt at lave kompetencegivende aktiviteter.